

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Virtute Ac Sacramento Pœnitentiæ Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Index Argumentorum Decisionum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94661](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94661)

I N D E X A R G U M E N T O R U M D E C I S I O N U M.

DECISIO I.

A R G U M E N T U M.

Agitur de Virtute Pœnitentiæ, Refertur Etymologia hujus vocis. Definitur Pœnitentia, & ostenditur, esse Virtutem Moralem, quæ subiectatur in voluntate; & cujus objectum materiale est peccatum; formale verò dolor, & vindicabilitas peccati.

DECISIO II.

A R G U M E N T U M.

Dolor requisitus in Virtute Pœnitentiæ qualis, & quantus esse debeat? Ostenditur in lege Naturæ, ac Moyſis necessarium fuisse dolorem perfectum, nempe Contritionem pro remissione peccatorum. Requisita veræ Contritionis in lege gratiæ. Cur debeamus penitere, ac dolere de peccatis, si Christus superabundanter satisfecit pro nobis? Refutatio doctrinæ Lutheri, ac Calvini.

DECISIO III.

A R G U M E N T U M.

Disquiritur, An post adimpletam Pœnitentiam Sacramentalem teneamur facere alias pœnitentias voluntarias? Rationes pro utraque parte, & resolutio quæſiti. Utilitates ex voluntariis pœnitentiis. Atrocitas pœnarum Purgatorii. Difficultas in assequendo fructu Indulgentiarum.

DECISIO IV.

A R G U M E N T U M.

Expenditur, quid, & quotuplex sit Satisfactio? Qui, & quot actus satisfactorii ad tria capita redacti, videlicet ad Jejunium, Orationem, & Eleemosynam. Agitur de Jejunio tum Quadragesimali, tum quatuor Temporum, ac Vigiliarum. Plures eruditiones circa Jejunium primitivorum Christianorum quo ad horam comedendi, quo ad qualitatem cibi, & potus. Ostenditur virtus Jejunii in satisfaciendo pro peccatis.

DECISIO V.

A R G U M E N T U M.

Cilicium, quod est magnæ virtutis ad satisfaciendum pro peccatis, unde dictum? Quid, & Quotuplex sit? De Ciliciorum usu in lege Naturæ, Moyſis, & Christi. De Cilicio Jacobi Patriarchæ, Achabi, Davidis, Jorami, Judithæ, Isaïæ, Machabæorum, S. Joannis Baptistæ; nec non Summorum Pontificum Romanorum, Cardinalium, Episcoporum, Abbatum, Sacerdotum, Virginum, & Laicorum; atque de his omnibus exempla plurima, & non injucunda.

Doct. Clericali Tom. I. Lib. IV.

DECISIO VI.

A R G U M E N T U M.

Agitur de voluntariis proprii corporis flagellationibus, pro culparum satisfactione. De usu flagellationum apud Judæos, & apud Romanos. De Flagellatione Domini Nostri JESU CHRISTI, Sanctorum, Clericorum, ac peccatorum. Quas circa omnes ponuntur eruditiones plurimæ atque Canonum, Legum, ac Historiarum intellectus.

DECISIO VII.

A R G U M E N T U M.

Utrum pœnæ, & afflictiones ab agente extrinseco, si-
vè creato, si-
vè increato provenientes sint aptæ ad satisfaciendum? Argumenta pro opinione negativa, & affirmativa, quæ amplectitur, & firmatur Auctoritate, & ratione. Exempla culparum satisfactorum per tolerantiam afflictionum ab extrinseco provenientium.

DECISIO VIII.

A R G U M E N T U M.

Examinantur tria dubia circa energiam satisfactionis in sufferendis afflictionibus ab extrinseco; nempe, An sit necessaria intentio satisfaciendi? An qui illas suffert, debeat esse in gratia? Et an homo possit satisfacere pro suis peccatis nondum remissis? Circa primum declaratur, quid, & quotuplex sit intentio? Circa secundum referuntur tres opiniones. Circa tertium proponitur sententia affirmativa Eminentiss. Card. de Lauræ contra communem aliorum.

DECISIO IX.

A R G U M E N T U M.

Disseritur de virtute Orationis in satisfactione pœnis debitæ pro peccatis, eaque pluribus exemplis comprobatur. Inter cæteras orationes magnæ efficaciæ sunt Psalmi Pœnitentiales, Graduales, Officium Defunctorum, Officium parvum B. Mariæ Virginis, ejus Rosarium, & Corona; de quibus omnibus, & singulis eruditiones plurimæ, ac Indulgentiæ referuntur: nec non de recitantibus trinam salutationem Angelicam ad pulsum Campanæ in Aurora, Meridie, ac Vespere.

DECISIO X.

A R G U M E N T U M.

Ostenditur, quanta sit vis Eleemosynæ in delendis pœnis debitæ pro peccatis? Docetur, quid, & quotu-

Index Argumentorum Decisionum.

quotuplex sit elemosyna? Quando sit de præcepto in personis Laicis, & Ecclesiasticis? Disputatur celebris illa Quæstio, Utrum beneficiarii, non expendentes fructus superfluos suorum beneficiorum in usus pios peccent mortaliter, & teneantur ad restitutionem; nec non eorum hæredes?

DECISIO XI.

ARGUMENTUM.

Agitur de præcepto Virtutis Pœnitentiæ; & disputatur: Quando vi hujus præcepti teneatur, qui peccavit pœnitere? An tantum in articulo, vel periculo mortis? An verò statim post commissum peccatum? Vel quanto tempore post? An quandocunque peccata menti occurrunt, sive nondum dimissa, sive etiam jam expiata? Speculativæ opinionis practici exemplis comprobantur.

DECISIO XII.

ARGUMENTUM.

Demonstratur existentia Sacramenti Pœnitentiæ, & à quibus hæreticis, antiquis, ac modernis fuerit impugnata? Probatur hoc Sacramentum à Christo Domino esse institutum. Quid sit? diversis Theologorum definitionibus examinatis, declaratur.

DECISIO XIII.

ARGUMENTUM.

Differitur de Contritione, & explicatur duplex materia Sacramenti Pœnitentiæ, Remota, & Proxima; circa Quam, vel ex Qua; Essentialis, & Integralis, & quæ utraque sit? Dolor in pœnitente contrito quotuplex sit? Quot, & quales circumstantiæ doloris ob culpas tum mortales, tum veniales? An Gratianus, & Magister Sententiarum, ac Auctor Historiæ Scholasticæ fuerint fratres germani, & geniti ex adulterio? De nece Bajamontis Catilinæ Veneti. De peccatorum commissorum detestatione, & de ejus qualitatibus. De proposito non committendi amplius peccata, ac commissæ confitendi cum spe veniæ.

DECISIO XIV.

ARGUMENTUM.

Sermo est de Attritione. De hujus vocis variâ significatione, ac divisione. Attritio alia Naturalis, alia Supernaturalis, & quæ utraque sit, exemplis ac definitione demonstratur. Rex Antiochus quare non esset misericordiam consecutus? Felix Præses Judææ, ac Druxilla ejus Uxor cur non conversi ad prædicationem sancti Pauli Apostoli? Opinionēs tres Antiquorum de Attritione explosæ. Differentiæ duæ inter Contritionem, ac Attritionem. Attritionem non mutari in Contritionem; sed Attritum in Contritum virtute Sacramenti ostenditur.

DECISIO XV.

ARGUMENTUM.

Differitur de variis significationibus hujus vocis Confessio. Et de illa generali, quæ incipit, Confiteor.

Exponitur triplex Confessio hominis, idest Commercialis, Forensis, & Sacramentalis. De differentia vocis humanæ, & brutorum. Definitio Confessionis Sacramentalis, & ejus copiosa declaratio. Catechumeni an teneantur præcepto Confessionis? Lepida Confessio cujusdam mulierculæ. An liceat confiteri peccata non Voce, sed Scripto? Plura alia quæ sita curiosa, sed scitu necessaria Confessariis. De eorum tam Sæcularium, quam Regularium approbatione. Quod simplices Sacerdotes non possunt absolvere à Venialibus Decreto Innocentii XI.

DECISIO XVI.

ARGUMENTUM.

Disquiritur, Utrum Confessio Sacramentalis possit fieri publicè, & coràm pluribus eam audientibus? Negativæ opinionis argumenta octo. Totidem affirmativæ contrariæ; nec non exempla ex Historiis. Tertiæ opinionis priores duas concordantis temperamentum. Responiones, ac resolutiones argumentorum primæ opinionis.

DECISIO XVII.

ARGUMENTUM.

Probatur usus Confessionis Sacramentalis, & secretæ ad aures Sacerdotum ab exordio Ecclesiæ, per omnia subsequencia sexdecim sæcula, Testimonio Sacræ Scripturæ, SS. Patrum, & Conciliorum: nec non exemplis ab Historiis, virisque Sanctorum desumptis.

DECISIO XVIII.

ARGUMENTUM.

Inquiritur, an in Casu necessitatis, absente Presbytero, licitum sit confiteri peccata coram Laico? Proponuntur Auctoritates, Rationes, & Exempla pro opinione affirmativa. Resolvitur disputatio sub distinctione; ex qua desumuntur responiones ad argumenta contraria. Docetur, quid esset antiquitus Reconciliatio publica Pœnitentium? Horum quinque gradus demonstrantur; & ostenditur, quo tempore cessaverit usus Pœnitentiæ publicæ, & qua de causa?

DECISIO XIX.

ARGUMENTUM.

Præmissa erudita declaratione tum Clavium materialium ex auro, ex argento, & ex ferro; tum Naturalium, Industrialium, & Spiritualium ex metaphora sic appellatarum; disputatur de CLAVIBUS ECCLESIAE datis à CHRISTO, tam pro foro externo, quam pro foro interno. Ostenditur, Claves fori externi esse duas, Scientiæ scilicet, & Jurisdictionis. Utramque fuisse in D. Petro, ac in Apostolis, & nunc esse in Papa, & in Episcopis. In Papa cum prærogativa Infallibilitatis, & absque ulla restrictione locorum, vel personarum, ob ejus Primatum. In Episcopis cum dependentia à Papa à quo illas recipiunt pro suis Diocesium tantum; prout etiam Cardinales, Abbates, ac Præla-

Index Argumentorum Decisionum.

Prælati Regulares pro suis solum subditis; non etiam Abbatibus. Declarantur duæ Claves fori interni, Scientiæ, & Potentiæ. Quomodo hæ transeant in simplices Sacerdotes? & triplex earundem Clavium effectus. Quæ omnia Juribus, Historiis, & auctoritatibus DD. plenè comprobantur.

DECISIO XX.

ARGUMENTUM.

Exponitur effectus Clavium Ecclesiæ quo ad Indulgentias, quarum vetustissimo usu probato, ostenditur plenissimam potestatem eas elargiendi esse in Papa; limitatam autem in Cardinalibus, Episcopis, Archiepiscopis, Abbatibus, ac aliis Prælatibus Regularibus; nullam verò in Conciliis, Vicariis, Capitulis, ac Parochiis. Novem observationes scitu dignæ circa facultatem Episcoporum impertiendi Indulgentias; & harum publicationes etiam ab aliis, quàm ab Episcopo, ex consuetudine fieri posse, auctoritate Rotæ Romanæ demonstratur.

DECISIO XXI.

ARGUMENTUM.

De necessitate examinis conscientiæ ante Confessionem. Quanta debeat esse diligentia in eo faciundo? Exemplum virorum felices, ac debilis memoriæ. Peccata linguæ, cogitationum, & omissionum difficile reperiri in discussione conscientiæ. Quando sit valida Confessio, omisso examine? Utrum valeat Confessio facta non voce, sed exhibitione chartæ continentis, genuflexi coram Sacerdote?

DECISIO XXII.

ARGUMENTUM.

Mutorum diversitas ac Mutitatis quatuor causæ ex fonte Medicinæ extractæ declarantur. Muti an possint contrahere Matrimonium? Profiteri in Religione? ac alia publica officia agere? ex Jurisprudentum dictis ostenditur: nec non ex Historia tum Sacra, tum Profana plurium Mutorum exempla referuntur. Hi quomodo possint, ac debeant sua peccata confiteri? deciditur, & refertur casus curiosus, sed periculosus Muti ab Auctore reperti in Visitatione Patavinæ Diocesis.

DECISIO XXIII.

ARGUMENTUM.

Integritas, quæ est secunda Confessionis Sacramentalis conditio, in præsentī Decisione declaratur, quæ tria requirit, Numerum, Circumstantias, & effectus peccatorum. Ratione, Juribus, & Exemplis Animarum damnatarum probatur necessitas hujus integritatis. Hæc tamen ex Divina institutione dispensatur in sex casibus Physicæ, vel Moralis impotentiae hic relatis, & expressis, in quibus clarè, ac doctè ostenditur, quo-

modo, & quando liceat tacere aliquod peccatum in Confessione? Et quid agendum cum habente non reservata, ac reservata simul, ea volente confiteri?

DECISIO XXIV.

ARGUMENTUM.

Agitur de necessaria numerica specificatione culparum. Præmittitur artis Arithmeticæ, ac numerorum origo, usus, & utilitas; ac eorum à primo usque ad Decimum laudes, atque excellentiæ; tum Sacris, tum Profanis eruditionibus; quas inter habetur Regula cognoscendi Anni Bisextilis, & Aurei Numeri reperiendi. Traditur, quando opus sit exprimere numerum certum malorum actuum tam interiorum, quàm exteriorum; & quando sufficiat incertum cum particula *Circiter, Plus, Minusve*? Meretrices, ac habituari peccatores quomodo confiteantur? Concluditur, peccata dubia semper esse confitenda.

DECISIO XXV.

ARGUMENTUM.

Circumstantiarum peccati definitione, ac multiplici divisione proposita, firmatur Regula inconcussa; quod Circumstantiæ mutantes speciem sunt de necessitate confitendæ. Deinde examinatur celebris, ac famosa Quæstio, Utrum Circumstantiæ notabiliter aggravantes sint de necessitate in Confessione aperiendæ? Utriusque opinionis, affirmativæ, ac negativæ argumenta proponuntur, & enervantur. Tandem in quinque Notandis colliguntur quinque genera circumstantiarum aggravantium, quarum prima quatuor sunt de necessitate manifestanda; non autem quintum, prout in exemplis ibidem clarè, ac doctè allegatis.

DECISIO XXVI.

ARGUMENTUM.

Prima circumstantia *QUIS*, in confessione explicanda, declaratur. Hæc concernit personam Pœnitentis, cuius peccata vel gravat, vel multiplicat numero, vel facit mutare speciem ob ejus Dignitatem, Votum, Ligamen Matrimoniale, & Scandalum. Agitur de dignitate Pœnitentis ob scientiam, ætatem, ac Superioritatem. De ejus Voto, statuque conjugali; pluribusque exemplis ostenduntur Circumstantiæ inde resultantes, in Confessione manifestandæ. Scandali essentia, ac divisio traditur, & plenè differitur de Scandalo activo, ac passivo, & quomodo sint confitendæ circumstantiæ ex scandalo insurgentes; additis jucundis Historiis in materia Scandali.

DECISIO XXVII.

ARGUMENTUM.

Differitur de Circumstantia *QUID*, concernente peccata Pœnitentium, ad duos præcipuè effectus;

Index Argumentorum Decisionum.

ctus; ut scilicet Confessarius cognoscat, quando mutant speciem, & quando habeant annexam obligationem restitutionis vel bonorum, vel famæ? Repetuntur cursum ferè omnia peccata contra Præcepta Decalogi ad supradictos effectus; & plures Circumstantiæ considerantur, potissimum in peccatis Luxuriæ, & in usu Matrimonii. Dantur doctrinæ, & exempla recentia compensationis damnorum, cum faceta Historia recusata restitutionis fama.

DECISIO XXVIII.

ARGUMENTUM.

Explicantur quinque sequentes circumstantiæ peccati, UBI, QUIBUS AUXILIIS, CUR, QUOMODO, QUANDO? & ostenditur, quando aggravent? mutant speciem? & sint in Confessione manifestandæ? Exempla duarum Meretricum, recusantium in loco Publico coire.

DECISIO XXIX.

ARGUMENTUM.

Mendacii maligna natura exposita, ejusque speciebus, ab ipso immunem esse debere Confessionem Sacramentalem ostenditur, ut sit Fidelis. Mentiri in Confessione, quando sit Mortale, & quando Veniale? quinque Regulis demonstratur. Exempla gravia, ac lepida ad evitandum quodcumque mendacium referuntur.

DECISIO XXX.

ARGUMENTUM.

Præfens Decisio continet quartam conditionem Confessionis Sacramentalis, ut scilicet SIT OBEDIENS; hoc est, ut Pœnitens sit dispositus acceptare, & exequi pœnitentiam, quam ei injunxerit Confessarius, & ei obedire circa alia concernentia salutem Animæ. Examinatur famosa Quæstio, An sit absolvendus Pœnitens recusans Pœnitentiam Confessarii, asserendo, se velle eam facere in Purgatorio? Stultam esse hanc assertionem exemplum relatum à S. Antonio demonstrat.

DECISIO XXXI.

ARGUMENTUM.

Proponuntur novem principales casus, in quibus prior Confessio invalida est reiteranda. Quinque ex defectu consentis vel ob malum finem, vel non integrè, vel absque dolore, ac proposito se emendandi: vel non deferendi occasiones proximas (circa quas quatuor propositiones damnatæ referuntur): vel ob excommunicationem, à qua Confitens prius, quam à peccatis non fuit absolutus. Redditur ratio cur excommunicati, etsi indignè, validè tamen recipiant omnia Sacramenta; non autem illud Pœnitentiæ: Alii quatuor casus repetendæ Confessionis invalidæ ex defectu Ministri, vel ficti Sacerdotis: vel non approbati: vel dormitantis: vel indocti. Cu-

rius successus R. P. Francisci Suarezii eximii Theologi, dum rusticaretur penes Conimbricam.

DECISIO XXXII.

ARGUMENTUM.

Quæritur, An Moribundi, qui destituti sensibus, confiteri non possunt peccata sua, sint Sacramentaliter absolvendi? Distinguntur, examinantur, & resolvuntur quatuor casus. Exempla agonizantium, qui sopitis sensibus nec vocem Confessarii audierunt, nec ullum pœnitentiæ actum interius emiserunt. Doctrina summè necessaria Parochis, Confessariis, ac aliis Sacerdotibus morientes adjuvantibus.

DECISIO XXXIII.

ARGUMENTUM.

Pro resolutione Casus, *An Moribundus habens tantum Venialia sit obligatus ea confiteri?* discutitur, An sit, & esse possit Præceptum de Confessione Venialium? Quæ dispositio requiratur in confitente Venialia tùm circa dolorem, tùm circa propositum emendationis. Venialia quot, & quibus modis deleantur in hac vita ei, qui non habet Mortalia? An deleri possint venialia habenti etiam mortalia, mortalibus non deletis? In alia vita animæ Justorum qualiter purgentur à Venialibus neglectis in vita præsentis: Cur tantæ Animæ Religiosorum, ac Sanctimonialium in Purgatorio, si in articulo mortis habent Indulgentiam plenariam ex Bulla Pauli V.? Quæstiones omnes perdifficiles, sed clarè, ac breviter explicatæ.

DECISIO XXXIV.

ARGUMENTUM.

Satisfactionis Sacramentalis materia in hac Decisione plenissimè declaratur. Traditur ipsius definitio explicans essentiam, & effectus ejusdem. De obligatione Confessarii circa impositionem Pœnitentiæ. Qualem, & quantam debeat imponere? Causæ, ob quas levis Pœnitentia pro gravibus peccatis potest injungi? Quanto tempore ejus executio possit differri? An adimplenda sit in statu gratiæ? Cur, quomodo, quando, & à quibus Satisfactio à Confessario imposita pœnitenti sit commutanda?

DECISIO XXXV.

ARGUMENTUM.

Forma Sacramenti Pœnitentiæ, quæ est absolutio à peccatis, exactissimè explicatur. Plures quæstiones curiosæ, ac utiles circa illam resolvuntur. Quomodo peccata aliàs confessæ, & dimissa in nova Confessione iterùm dimittantur, subtiliter examinatur, ac ostenditur. Mutatio formæ hujus Sacramenti an licitè, & validè fieri possit? An liceat absolvere à peccatis sub conditione? Bulla Clementis Papæ VIII. de confitente per litteras, & absente non absolvendo, interpretata, ac declarata.

DECI-

Index Argumentorum Decisionum.

DECISIO XXXVI.

ARGUMENTUM.

Solum Sacerdotem esse Ministrum Sacramenti Pœnitentiæ in hac Decisione firmatur. Eiusdem Ministri quatuor necessaria requisita exponuntur; Probitas, Scientia, Prudentia, ac Iustitia; & enucleantur variaz Quæstiones in eorundem requisitorum declaratione. Præcipue an Confessarii teneantur monere Superiores, quorum Confessiones audiunt, de eorum notoriis defectibus, vel suorum Ministrorum? Utrum debeant ipsi restituere, si non inculcaverint pœnitentibus onus restitutionis? An opinio Confessarii prævaleat opinioni pœnitentis? Probabilitatis tractatus confusi, & incerti.

DECISIO XXXVII.

ARGUMENTUM.

De approbatione Confessariorum sæcularium dis-
feritur in præsentī Decisione. Docetur, quod
eorum approbatio requirit duo, scilicet judi-
cium de idoneitate, & concessionem Jurisdic-
tionis pro pœnitentibus absolvendis. Quali-
ter approbentur Parochi, nec non simplices Sa-
cerdotes? Utrum approbatio facienda sit ab Epi-
scopo Confessarii, vel Pœnitentis, vel Locī,
in quo audienda est Confessio? An dentur Ca-
sus, in quibus Sacerdos non approbatus possit
absolvere? Abbates habentes territorium sepa-
ratum approbant Confessarios: Non etiam Mo-
nasteria, & Capitula pro Ecclesiis Curatis de
eorum Mensa. Parochi nūm possint assumere
in Confessarios Sacerdotes approbatos tantū
quo ad scientiam? Quando expiret facultas
audiendi Confessiones.

DECISIO XXXVIII.

ARGUMENTUM.

De approbatione Confessariorum Regularium, pro
audiendis sæcularium personarum confessio-
nibus, tractatur in præsentī Decisione. Recen-
sentur eorundem Regularium Privilegia anti-
qua; eaque declarantur, distinguendo tria Ju-
ra; Jus vetus Extravagantium, Jus novum
Concil. Trident. & Jus novissimum Constitutionis
Urbani Papæ VIII. Disputatur, An Regulares
Confessarii habeant Jurisdictionem à Papa, vel
ab Episcopis? Quomodo sit danda licentia Re-
gularibus audiendi Confessiones Laicorum? Et
quando jam data limitari, vel revocari possit?
pluraque alia dubia proposita deciduntur, tū
ex declarationibus Sacræ Congregationis Con-
cilii; tū ex Constitutione Clementis Papæ X.
Anni 1670.

DECISIO XXXIX.

ARGUMENTUM.

Differitur de Confessariis Religiosorum, & de eo-
rum approbatione per Prælatos Regulares tan-
Doct. Clericali Tom. I. Lib. IV.

tum facienda. Examinatur famosa Quæstio,
An Religiosus habens licentiam eligendi extra-
neum Confessarium, possit eligere simplicem
Sacerdotem à nemine approbatum? Firmatur
opinio negativa contra torrentem Moralistarum.
Alia plura dubia proponuntur, ac resolvuntur,
concernentia Confessarios Religiosorum existen-
tium intra, & extra Monasterium; nec non
Itinerantium, Novitiorum, Famulorum, Ho-
spitium; ac tandem Tertiatorum.

DECISIO XL.

ARGUMENTUM.

Confessarii Regulares non approbati ab Episcopo
non possunt audire confessiones Mulierum Ter-
tiatricum, quæ vulgò dicuntur *Pizzochere*. Ha-
rum duo genera, Conditiones, quibus Tertia-
riæ sunt ab Episcopis permittendæ. Plura de
his Tertiariis scitu digna. Qua pœna plecten-
dus Regularis audiens earum confessiones sine
approbatione Episcopi?

DECISIO XLI.

ARGUMENTUM.

Tractat præsentis Decisio de Confessariis Monialium
Episcopo subditarum. De origine Monasterio-
rum, & eorum Clausura. Indignantur Con-
fessariorum Monialium qualitates, ac requisita.
Cautelæ præscriptæ ab Innocentio Papa XI. in
audiendis confessionibus Monialium agrotan-
tium. Deciditur difficillimus casus Monialis
consentientis crimen reservatum; sed prohibentis
Confessario accedere ad Episcopum pro faculta-
te eam absolvendi, ob justum, ac probabilem
timorem manifestationis sui ipsius infamæ, at-
que scandalorum.

DECISIO XLII.

ARGUMENTUM.

Electio, & approbatio Confessariorum Monialium
Regularibus subditarum à quo sit facienda? Scri-
pendium eorundem Quale? & Quantum? So-
cius Confessarii Regularis an intret cum ipso in
Clausuram Monialium? Prædictas Moniales Re-
gularibus subiectas quis absolvat à censuris, &
à casibus reservatis? Quis iisdem morientibus
assistat?

DECISIO XLIII.

ARGUMENTUM.

Ex hypothesi, quod innotescat Confessario Mo-
nialium, reperiri inter eas Unam Hermaphro-
ditam, agitur de variis speciebus, seu differen-
tiis Hermaphroditarum; & circa eisdem curio-
sæ, sed utiles Quæstiones, scitu necessariæ, pro-
ponuntur, atque terminantur ex Philosophorum,
ac Medicorum doctrina, exemplis, & Historiis.
Præcipue Quomodo fœminæ convertantur in Ma-
res? An Mares possint in fœminas converti? An
Hermaphroditi valeant in veneris Agere, &
Pati?

Index Argumentorum Decisionum.

Pati ? Generare cum aliis, ac concipere in se-
ipsis ? Dantur quinque Regulæ ad cognoscen-
dum quando sint potius Viri, quam feminæ.
Resolvitur in fine, Quid agendum de Moniali
Hermaphrodita ? Et quando ejus Professio sit
invalida ?

DECISIO XLIV.

ARGUMENTUM.

Exponitur, quid sit casuum Reservatio ? An ea in
Ecclesia sit antiqua ? Et qui possint in foro in-
terno, ac Sacramentali Casus sibi reservare ? Exa-
minatur, An reservari possint peccata Venialia,
vel Mortalia interna, vel dubia ? Referuntur In-
structiones Sacræ Congregationis Episcoporum,
ac Regularium circa Casuum reservationem.

DECISIO XLV.

ARGUMENTUM.

De permissa absolutione à quibuscunque reserva-
tis in articulo, vel periculo mortis, ac tempore Ju-
bilæi, De facultate absolvendi à casibus occultis,
Papa reservatis, competente Episcopis vigore
Concilii Tridentini sess. 24. de Reform. cap. 6.
& à publicis de Jure Canonum, ubi pœnitentes
sint impediti recurrere ad Papam. An Episcopi
absolvant à casibus occultis Bullæ Cœnæ Domini ?
& ab aliis post Concilium Sedi Apostolicæ refer-
vatis ? Referuntur varii casus, in quibus Confes-
sarii inferiores possunt absolvere pœnitentes à re-
servatis.

DECISIO XLVI.

ARGUMENTUM.

Differitur de potestate Regularium circa casus re-
servatos. Refertur Decretum Clementis VIII.
circa reservationem Casuum pro Religiosis. Quæ,
& quanta sit auctoritas Prælatorum Regularium
circa casus reservatos à Papa, vel ab Episcopis,
in absolvendis suis Religiosis ? A quibus casibus
Confessarii Regulares non possint absolvere suos
pœnitentes sæculares ? Quam facultatem iidem
habeant dispensandi in Votis, ac in Irregularita-
tibus cum suis Pœnitentibus sæcularibus ?

DECISIO XLVII.

ARGUMENTUM.

Proponitur Controversia : An Parochi Regulares
tempore Episcopalis Visitationis teneantur re-
cipere Confessarios missos ab Episcopo ad prædi-
candum eorum populis, ac confessiones excipien-
das ; Et datur Declaratio Sacræ Congregationis
Anni 1668., quod tenentur eos recipere.

DECISIO XLVIII.

ARGUMENTUM.

Continet hæc Decisio Eminentissimi Cardinalis
Majoris Pœnitentiarii originem, antiquitatem,
& in præteritis sæculis amplissimam Auctorita-
tem. Innuit numerum ejus Officialium, ac Mini-
strorum, Refert novissimam Constitutionem In-
nocentii Papæ XII. anni 1692. reformativam Of-
ficii Sacræ Pœnitentiariæ, ex qua dignoscitur,
quando Major Pœnitentiarius possit, aut non pos-
sit absolvere à reservatis, etiam in Bulla Cœ-
næ Domini, & à Censuris etiam latis ab ho-
mine. Item dispensare, vel non super Irre-
gularitatibus, præcipue cum Hæreticis, Aposta-
tis, malè promotis ad Ordines, & beneficia, cum
Simoniacis, cum Regularibus, & cum homici-
dis. Item quomodo, & quando dispensare valeat
circa impedimenta Matrimonii, Vota, Juramen-
ta, malè ablata, vel retenta ; & quam habeat
Jurisdictionem cum suis Officialibus, & Mi-
nistris. Tandem docetur, qui possint esse Exe-
cutores litterarum S. Pœnitentiariæ ; & Quot in
earum executione sint observanda ? Item Qua-
lis sit Canonici Pœnitentiarii in Ecclesiis Cathe-
dralibus obligatio, & potestas ?

DECISIO XLIX.

ARGUMENTUM.

Declaratur, Quid sit Sigillum Confessionis ? A quo-
tuplici jure proveniat ? Quæ personæ teneantur il-
lud servare ? Et de quibus rebus ? Quot modis
Sigillum Sacramentale frangatur ? Quando li-
ceat Confessario uti scientia Confessionis ? Pœ-
næ contra hujus Sigilli violatores. Historia cru-
delitatis Wenceslai Imperatoris ; ac exempla
Confessariorum ultimo supplicio punitorum ob
violatum Sigillum.

DECISIO L.

ARGUMENTUM.

Agitur de Præcepto tum Divino, tum Ecclesiasti-
co annuæ Confessionis. Ostenditur, quas per-
sonas utrumque afficiat ? Quando, & Quomo-
do intra annum sit confitendum ? Quæ causæ
excusent ab annua Confessione ? Circa eam Quæ-
stiones diversæ utiles, ac jucundæ. Præcipue,
an Papa teneatur confiteri ? An Deipara Sacramen-
tum Pœnitentiæ susceperit ? Et an peccata confes-
sa, & remissa in hac vita sint ab omnibus viden-
da in die Judicii ?

